

В модельному варіанті зв'язку (ЖКГ-РІС) дві системи мають зв'язки по лінії обміну даними, в задачах організаційно-економічного аналізу і стратегічного планування. РІС, як система більш масштабного наповнення також здійснює методичну і експертну підтримку модернізаційних програм та інноваційних проектів, в яких зацікавлені підприємства ЖКГ.

Список використаних джерел:

1. Лепейко Т. И. , Тищенко А. Н. , Юрьева Т. П. О реформировании жилищно-коммунального хозяйства Украины // Коммунальное хозяйство городов: Науч.-техн. сб. Вып.72. – Харьков : ХНАГХ, 2006. – С. 3–9.
2. Качала Т. М. Житлово-комунальне господарство в системі міського комплексу. Монографія – Київ : Наукова думка, 2008. – 415 с.
3. Бубенко П. Т., Димченко О. В., Кашпур А. Д. Управління системною модернізацією та розвитком житлово-комунальних підприємств. Монографія / П. Т. Бубенко, О. В. Димченко, А. Д. Кашпур – Харків : ХНУМГ, 2014. – 233 с.

ІННОВАЦІЙНО – ІНВЕСТИЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА РЕГІОНУ

О. П. РОМАНКО, канд. екон. наук, доц.
*Івано – Франківський національний технічний
університет нафти і газу
76006, м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська 15
romolga@list.ru*

Для успішної діяльності управлінської інфраструктури регіону який має в преорітеті інвестиційно – інноваційний шлях розвитку необхідно запустити механізми розвитку інноваційної та інвестиційної інфраструктури та створити умови перехресного взаємодоповнюючого розвитку. Ділової активності інвестиційно – інноваційної діяльності є результатом ефективної взаємодії всіх учасників управлінської інфраструктури при необхідному обсязі втручання органів влади. Вказані інфраструктури необхідно розглядати окремо у випадку ліквідації негативних факторів, які гальмують розвиток чи ставлять під загрозу нормальне регіональне функціонування. Проблеми розвитку інвестиційної та інноваційної інфраструктури є загальнодержавні та індивідуальні (в територіальному та галузевому аспекти). Розвиток цих інфраструктур має спільнідотичні причини – наслідкового взаєморозвитку, що характеризують до вагому новітню конкурентну перевагу регіону. Згідно цього твердження можна розглядати два способи розвитку інвестиційно – інноваційної інфраструктури: збереження індивідуального підходу до розвитку інфраструктур або розвиток спільних підсистем інфраструктури для подальшого взаєморозвитку.

Інвестиційна інфраструктура повинна сприяти рівномірному розподілу та зменшенню ризиків інвестування, ефективному використанню інвестиційних ресурсів, спрямуванню їх до пріоритетних інноваційних галузей економіки. Саме вона визначає основну послідовність практичних дій ринкових суб'єктів та всі аспекти удосконалення інвестиційних процесів, орієнтуючись на

просування не тільки окремих проектів, але й на формування відповідного менталітету інвестора, шляхом здійснення інституційних змін в суспільстві. Сукупність інвестиційних інститутів обумовлює, певним чином, характер, динаміку та напрямок інвестицій. Апріорі роль державних інститутів у формуванні та подальшому розвитку інфраструктури інвестиційного ринку є визначальною.

Інвестиційна інфраструктура відносно інноваційною представлення в більшій кількості сформованими суб'єктами, але їх функціонування неповненьке, яке вони несуть не відповідає потребам ринку інновацій та спотворює головне призначення інфраструктурних інститутів. Залучення інвестиційного ресурсу для потреб інноваційних високотехнологічних секторів – як правило їх надходження інвестицій в економіку здійснюється без орієнтації їх на впровадження новітніх технологій та науково-дослідних розробок, хоча в програмних документах соціально-економічного розвитку нашої країни задекларовано перехід до інноваційної моделі її розвитку, що потребує значних вкладень. За останні роки основними джерелами фінансування інноваційної діяльності є власні кошти суб'єкта господарювання та кошти іноземного інвестора (за даними 2016 року найбільше надходжень прийшло з Кіпру), а державна підтримка є мінімальна і диспропорційна.

Становлення та подальший розвиток управлінської інфраструктури регіону іде пліч-о-пліч із складними процесами формування інвестиційно-інноваційної інфраструктури як такої, що об'єднує інвестиційну та інноваційну діяльність в єдине ціле з метою спрямування інвестиційного ресурсу на започаткування інноваційних виробництв, створення конкурентоспроможної продукції та впровадження високих технологій. Отже, ми можемо говорити про деяку спільність елементів інвестиційної та інноваційної інфраструктур.

ВПЛИВ РЕКОНСТРУКЦІЇ ІСТОРИЧНОГО ЦЕНТРУ МІСТА ЯК СКЛАДОВОЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ НА РОЗВИТОК РЕГІОНУ

М. С. ВЛАДИМИРОВА, канд. екон. наук, ст. викл.

В. О. РИЖКОВА, магістрант

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

*61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
proinfostatus@mail.ru*

Останнім часом все частіше постає питання збереження історичних центрів багатьох міст, оскільки їх стан є незадовільним. Реконструкція старовинних будівель на даний момент є не дуже поширеною в Україні, проте саме вона може дати змогу не тільки зберегти історію міста, але й стимулювати його розвиток, а отже і розвиток регіону загалом.